

Nr 116.

Av herr **Wagunson**, om viss ändring av bestämmelserna rörande ersättning åt besiktningsmän för motorfordon.

Den av krisen föranledda inskränkningen i motortrafiken har medfört en betydande minskning av de inkomster, som besiktningsmännen för motorfordon enligt gällande bestämmelser fått tillgodoräkna sig.

Dessa bestämmelser återfinnas i Kungl. Maj:ts instruktion för besiktningsmän för motorfordon den 23 oktober 1936 med senare ändringar. Enligt denna instruktion äger besiktningsman att av den sammanlagda uppbörden av förrättningsavgifter å tjänsten tillgodogöra sig arvode med, för kalenderår räknat:

hela den del av avgifternas summa, som icke överstiger

a) 5.000 kronor, därest stationsorten vid årets utgång tillhörde någon av ortsgrupperna A, B eller C i gällande kungörelse angående fördelningen av orterna i riket å de i avlöningsreglementen för nyreglerade verk samt för försvarsväsendet upptagna ortsgrupperna;

b) 6.000 kronor, därest stationsorten tillhörde någon av ortsgrupperna D eller E i samma kungörelse; samt

c) 7.000 kronor, därest stationsorten tillhörde någon av ortsgrupperna F eller G i samma kungörelse;

hälften av den del av avgifternas summa, som med ett belopp av intill 7.000 kronor överstiger vad besiktningsmannen med tillämpning av bestämmelserna under a)—c) äger odelat tillgodoräkna sig; samt

en fjärdedel av överskjutande del av avgifternas summa.

Hur dessa regler verkat i praktiken under de senare åren framgår av tablån å nästa sida.

Summan av uppburna förrättningsavgifter har såsom synes av tablån starkt minskat. Härigenom ha av besiktningsmännen behållna delar därav ävensom medelbehållningen per besiktningsstjänst likaledes kraftigt nedgått. De utgjorde för åren 1940 och 1941 jämfört med förkrigsåret 1938 resp. 84 procent och c:a 75 procent.

Besiktningsmännen ha härigenom fått sina löneförmåner reducerade i en osedvanligt stor utsträckning. Därtill kommer emellertid den försämring av penningvärdet, som samtidigt inträffat och för vilken besiktningsmännen ej erhållit någon som helst kompensation. Även en annan omständighet påkallar i detta sammanhang uppmärksamhet, nämligen att den behållna delen ej utgör någon nettointkomst för besiktningsmännen. Av denna måste de bestrida omkostnader i tjänsten, såsom utgifter för kontorslokal, skrivbiträde, telefon, blanketter m. m., och dessa omkostnader ha stegrats samtidigt som bruttoinkomsterna minskats.

	Beräknade uppbördsbe- lopp och be- hållna delen därav enligt automobilbe- siktningssak- kunnigas be- tänkande av 17 okt. 1935	Verkliga uppburna avgifter och behållna delar därav			
		1938	1939	1940	1941
Summa uppburna avgifter.....	1.013.100:—	1.448.615	1.498.780	1.150.755	1.023.745
Behållna delar därav för kon- torskostnader och såsom arvode ...	710.050:—	731.230 ²⁾	744.301 ²⁾	616.951 ²⁾	(550.000) ^{1) 2)}
Medelbehållning per besiktning- stjänst för kon- torskostnader och såsom arvode ...	12.034:—	11.611 ²⁾	11.814 ²⁾	9.793 ²⁾	(8.750) ^{1) 2)}
Antal besikt- ningstjänster ...	59	63	63	63	63

¹ Siffran beräknad, verkliga uppgifter föreligga ännu ej.

² Uppgifterna omfatta ej bidrag till hållande av bil och icke länsbesiktningssak-
arvoden.

I sitt den 17 oktober 1935 avgivna betänkande med förslag till ökad tillsyn å vägtrafiken samt vissa ändringar i automobilbesiktningssväsendet anföra automobilbesiktningssakkunniga bl. a.: "De sakkunniga vilja i fråga om besiktningssväsendets inkomster slutligen framhålla, att, därest efter några års erfarenhet rörande den nu föreslagna ordningen det skulle visa sig, att de sakkunnigas beräkningar rörande besiktningssväsendets uppbörd skulle i någon betydande grad avvika från verkliga förhållandena, en jämkning av grunderna för inlevereringen till statsverket i ena eller andra riktningen utan några större svårigheter kan och bör komma till stånd."

I översstämmelse med detta uttalande torde en sådan jämkning, som sakkunniga förutsatt, numera vara i hög grad befogad. Den grupp statsanställda, det här gäller, ha redan fått vidkännas så betydande inkomstminskningar, att de mer än väl svara mot den standardsänkning, som rimligen kan begäras även av denna grupp. Det är en viktig funktion de ha att fylla i samhället, och det torde ligga i statens intresse att tillse, att deras ekonomiska villkor ej försäm-

ras så starkt, att deras situation blir prekär, vilket den otvivelaktigt skulle bli, om motortrafiken i landet skulle komma att ytterligare reduceras.

Då de av Kungl. Maj:t föreslagna efterbesiktningarna torde komma att i viss mån verka återhållande på en fortsatt reduktion av besiktningsmännens inkomster, torde en jämkning av de nu gällande bestämmelserna lämpligen böra utformas så att garanti ställes för en viss minimiinkomst, som anknyter sig till levnadskostnadernas förskjutningar.

Olika utvägar äro härvidlag givetvis tänkbara. En lämplig form torde vara, att besiktningsmännen tillförsäkras en minimiinkomst av 70 procent av 1938 års behållna del plus hälften av de tillägg (rörligt tillägg + kristillägg), som tillkomma statstjänstemännen i gemen.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av bestämmelserna rörande ersättning åt besiktningsmän för motorfordon, att de tillförsäkras en minimiinkomst, utgörande 70 procent av den besiktningsmännen tillkomna delen av förrättningsavgifterna för år 1938 ökat med ett tillägg, uppgående till hälften av till statstjänstemännen utgående rörligt tillägg och kristillägg.

Stockholm den 24 januari 1942.

Ruben Wagnsson.